

Griffie van het Hof van Justitie van de Europese Unie
t.a.v. mevrouw M. Ferreira
Boulevard Konrad Adenauer
Kirchberg
L-2925 Luxemburg
LUXEMBURG

datum	inzichtingen	nr zaak	zaak nummer
04 december 2013	070-4264625 A. R. Richard	C-446/12-C-449/12	201110242/1/A3 201110934/1/A3 201105172/1/A3 201206423/1/A3
onderwerp			
Uw brief van 28 oktober 2013			

Geachte mevrouw Ferreira,

Bij brief van 28 oktober 2013 heeft u aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) een kopie doen toekomen van het arrest van het Hof van 17 oktober 2013 in zaak C-291/12 (Schwarz).

In deze zaak werd aan het Hof de vraag voorgelegd of artikel 1, lid 2, van verordening nr. 2252/2004 geldig is. Het Hof beantwoordde deze vraag aldus:

Bij het onderzoek van de prejudiciële vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van artikel 1, lid 2, van verordening (EG) nr. 2252/2004 van de Raad van 13 december 2004 betreffende normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in door de lidstaten afgegeven paspoorten en reisdocumenten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 444/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009, kunnen aantasten.

In uw brief vraagt u of de Afdeling in het licht van het arrest haar verzoek om een prejudiciële beslissing, bij u geregistreerd onder gevoegde prejudiciële zaken C-446/12 - C-449/12, Willems e.a., wenst te handhaven. In antwoord hierop bericht ik u als volgt.

Partijen zijn in de gelegenheid gesteld een reactie te geven op het verzoek van uw Hof. Deze reacties zijn als bijlagen bij deze brief gevoegd.

De Afdeling heeft in de vier zaken de volgende prejudiciële vraag aan het Hof gesteld:

Is artikel 1, tweede lid, van Verordening (EG) 2252/2004 van de Raad van 13 december 2004 betreffende normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in door de lidstaten afgegeven paspoorten en reisdocumenten (PB L 385, blz. 1), zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2252/2004 (PB L 142, blz. 1),

geldig in het licht van de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden?

Partijen zijn het erover oneens of het arrest antwoord geeft op deze vraag. De Afdeling is, na bestudering van de overwegingen in het arrest die betrekking hebben op de vraag of artikel 1, tweede lid van Verordening 2252/2004 geldig is, van oordeel dat het arrest antwoord geeft op deze vraag van de Afdeling. De Afdeling trekt deze vraag in.

De Afdeling heeft in de vier zaken vervolgens de volgende prejudiciële vraag aan het Hof gesteld:

Indien het antwoord op vraag 1 inhoudt dat artikel 1, tweede lid, van Verordening (EG) 2252/2004 van de Raad van 13 december 2004 betreffende normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in door de lidstaten afgegeven paspoorten en reisdocumenten (PB L 385, blz. 1), zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 444/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 28 mei 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2252/2004 (PB L 142, blz. 1) geldig is, moet artikel 4, derde lid, van de Verordening, in het licht van de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 8, tweede lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 7, aanhef en onder f, van de Privacyrichtlijn gelezen in verbinding met artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van die richtlijn zo worden uitgelegd dat ter uitvoering van deze Verordening door de lidstaten wettelijk dient te worden gewaarborgd dat de op grond van deze Verordening verzamelde en opgeslagen biometrische gegevens niet voor andere doeleinden mogen worden verzameld, verwerkt en gebruikt dan voor de afgifte van het document?

Partijen zijn het erover oneens of het arrest antwoord geeft op deze vraag van de Afdeling. De verweerders stellen zich op het standpunt dat uit een aantal overwegingen van het arrest in de zaak Schwarz volgt dat de verordening zich niet verzet tegen een centrale of decentrale reisdocumentenadministratie of het gebruik van de daarin verzamelde gegevens voor andere doeleinden en dat bezwaren daartegen in voorkomend geval door de nationale rechter moeten worden beoordeeld. Volgens de verweerders behoeft deze vraag dan ook geen beantwoording meer.

De appellanten stellen dat de wettelijke regeling tot uitvoering van de verordening zoals deze in Nederland geldt, in strijd komt met de verordening en de genoemde richtlijn. De vraag of de verordening eist dat een nationale wettelijke uitvoeringsregeling een waarborg dient te bevatten om te voorkomen dat gegevens niet voor andere doeleinden mogen worden verzameld, verwerkt en gebruikt dan voor de afgifte van het document is, volgens appellanten, in het arrest in de zaak Schwarz nog niet beantwoord.

Daarnaast zijn appellanten van oordeel dat een aantal door hen naar voren gebrachte argumenten, voor zover dit kan worden afgeleid uit de overwegingen in het arrest Schwarz, niet dan wel niet voldoende in de beoordeling zijn betrokken.

De Afdeling acht het noodzakelijk dat het Hof kennis neemt van de stellingen en argumenten van partijen omdat het Hof op basis daarvan zijn overwegingen in het arrest Schwarz zo nodig kan verduidelijken of nuanceren. Om die reden wenst de Afdeling deze vraag te handhaven.

In de zaak met kenmerk 201110242/1/A3 (Kooistra), bij het Hof geregistreerd als zaak C-447/12 heeft de Afdeling de volgende vraag gesteld:

Moet artikel 1, derde lid, van de Verordening (EG) 2252/2004 van de Raad van 13 december 2004 betreffende normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in door de lidstaten afgegeven paspoorten en reisdocumenten (PB L 385, blz. 1) zoals gewijzigd door de Verordening (EG) nr. 444/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 28 mei 2009, aldus worden begrepen dat de Verordening niet van toepassing is op door de lidstaten aan hun onderdanen afgegeven identiteitskaarten, zoals de Nederlandse identiteitskaart, ongeacht hun geldigheidsduur en ongeacht de mogelijkheden om deze als reisdocument te gebruiken?

Uit de reacties blijkt dat partijen stellen dat het arrest geen antwoord geeft op de hierboven genoemde derde vraag. Ook de Afdeling is van oordeel dat het antwoord op de vraag van het Verwaltungsgericht Gelsenkirchen in het arrest in de zaak Schwarz geen antwoord geeft op een vraag die betrekking heeft op de Nederlandse identiteitskaart. Om die reden wenst de Afdeling deze nog steeds relevante vraag te handhaven.

Een afschrift van deze brief wordt naar partijen verzonden.

Hoogachtend,

mr. M. Vosblom
voorzitter van de meervoudige kamer